

Pizeňská kapela Cop slaví letos pětáctřicetiny, přežila úspěch na Portě, emigraci svých členů, výslechy na policii, změnu režimu i náročné zahraniční šťace a pořád jí to šlape

Míša Leicht mezi bluegrassem, big beatem a motorkou

Míša Leicht v pizeňském Zach's Pubu, kde tento rozhovor vznikl. Foto: Deník/Milan Říský

ROZHOVOR

HANA JOSEFOVÁ

Plzeň – Na fotce z roku 1982 drží kytaru rozesmátý klučina, který jezdil na potlachy. O více než třicet let později si pivo dává potetovaný vousatý chlapík, který jezdí na Harley a má rád zbraně. Oba je však kromě jména Míša Leicht spojuje taky kapela Cop. Míša Leicht s Copem hraje bluegrass už pětáctřicet let.

Jak to, že jste v nějakých osmnácti letech začal hrát country? Plzeň přeci byla tehdy spíše bigbítová.

Já měl k trampské muzice vždycky vztah. Naši byli trampové a jezdili za Plzeň do jedné známé osady a oba tam hráli v trampské skupině. Já už jako kluk byl hodně oslovený Greenhornama, tedy českou country kapelou Greenhorns, a už na základce jsem měl vlastní kapelu, s kterou jsem hrál country písně. Big beat je ale taky moje krevní skupina.

Jak to tenkrát s Copem začalo?

Cop vymyslel v roce 1978 Bohouš Chaloupek. Byl to houslista, zpěvák, psal texty. Kapelu postavil ze členů čtyř různých plzeňských skupin, a proto také zvolil název Cop – spletené prameny.

To je hodně poetické...

Poetické a adekvátní k tehdejší situaci v kapele. Ale policajti, vlastně příslušníci Veřejné bezpečnosti, se nás dost často na tenhle název ptali při výsleších. Oni měli za to, že jsme použili slangový výraz amerických kriminálních pro poldy.

Měli jste často problémy s tehdejší Veřejnou bezpečností?

Hráli jsme muziku hodně inspirovanou americkým country. To se tady moc nelíbilo. Muzikanti, kteří chtěli veřejně vystupovat, museli mít tak zvané přehrávky, což znamenalo hrát před komisí, která byla složená z nějakých funkcionářů. V roce 1978 jsme přehrávky udělali a o rok později nám je vzali, tak jsme se vrátili k ohňům. Takhle jsme hráli rok. V roce 1980 jsme přehrávky opět získali a mohli zase začít oficiálně koncertovat i se účastnit hudebních soutěží. Hned ten rok jsme vyhráli naši první Portu, což tenkrát bylo hodně vysoké hudební ocenění.

A problémy skončily?

To ne. My jsme tu Ameriku, stejně jako mnoho jiných lidí z Plzeňska, měli hodně pod kůží, a tak jsme hráli pro nejrůznější ilegální seskupení lidí, kteří se snažili uchovat vzpomínky na to, že Plzeňsko v květnu roku 1945 osvobodili Američané. Byli to kluci, kteří dávali dohro-

mady americkou vojenskou techniku, kterou tady v pětáctřicátém roce Američani nechali, a také se starali o ilegální pomníčky, které připomínaly příjezd spojeneckých vojsk. Proto jsme pořád byli v hledáčku policajti.

A oficiálně koncertovat jste mohli?

Muzikanti tehdy museli mít nějakého pověřeného zřizovatele, proto tehdy existovala různá kulturní střediska. Nás si pod křídla nechtěl v Plzni vzít nikdo. Až Michaela, dnes Gübelová, která je v současné době šéfredaktorkou časopisu Xantipa, řekla, že to s námi riskne. Tenkrát dělala v kulturním středisku v Centrumu na Doubravce a ustála to, takže jsme u ní vydrželi až do roku 1983, kdy někteří členové Copu utekli do Ameriky...

A takový průvih neznamená konec kapely?

Těžko se to nahazovalo znovu. Téměř dva roky o nás nechtěl nikdo slyšet. Já jsem kapelu znova postavil, zkoušeli jsme, měli jsme repertoár. Později se situace trochu zklidnila. Centrum nás opět vzal, tentokrát díky stařešnosti Hanky Roytové, pod sebe a my mohli začít zase vystupovat.

Kapel, jejichž členové spolu vydrželi pětáctřicet let, u nás asi moc není, snad jen Olympica

Katapult...

Vlastně asi ano. Možná, že jsou takhle staré kapely, ale myslím, že těch, které stále pravidelně vystupují a natáčejí desky a nesejdou se jednou za desetiletí, u nás moc není.

Kromě zmiňované emigrace Cop asi žádnou velkou krizi neměl. Určitě jste neohlašovali dlouhé pauzy nebo rozchody a konce jako jiné známé kapely...

To určitě ne. Žádnou takhle velkou krizi nebo ponorku jsme neměli. Za komunistů jsme byli amatéři. A po devadesátém roce, jsme si taky nechtěli k nějaké obrovské slávě a vyprodaným halám. My začínali hodně dávno, takže ta relativní sláva a úspěch nás zastihly v poměrně pokročilém věku, kdy už člověk má alespoň trochu rozumu. A navíc se pořád objevovaly nové a nové motivační momenty, s kterými jsme se museli poprat.

Které to byly?

Jasně, že pro nás nejdůležitějším momentem bylo, když padli komunisti, a my mohli vyjet ven. Hráli jsme třeba v německých hospodách hostům k jídlu a pivu, ale bavilo nás to a taky nás to semklo. Naučili jsme se starat se o kapelu; umět si zajistit vystoupení i prodávat naše alba tak, že po koncertě slezeme z jeviště mezi posluchače. Prostě i ten obchod k

muzice patří. Dokonce, když jsme měli šňůru po Anglii, stoupli jsme si na ulici před jedním obchodákem a hráli. I to byla dobrá škola, při které jsme se naučili, jak komunikovat s fanoušky. No, a když jsme měli za sebou tuhle zahraniční zkušenost, dorazila i do Čech vlna letních festivalů, takže jsme začali hodně koncertovat u nás a natáčet desky... Prostě pořád se objevuje hodně momentů, které musíme řešit, takže na krize není čas.

A jak své pětáctřicetiny letos slavíte?

Spíše už s oslavami pomalu končíme. Hlavní velký koncert jsme měli v létě na festivalu Muzika v Hrádku u Rokycan. A tak trochu jinou oslavu jsme konali na konci listopadu. V atriu na Bílém nároží v Prešovské ulici v Plzni se bude konat prodejní výstava Jaroslava "Vince" Pospíšila s názvem 35 let s Copem. Jarda nám zpracovává veškeré tištěné materiály, jako jsou novoroční přání či obaly na alba, a stará se o vzhled našich webových stránek. Jeho vystavené obrazy budou mít trampskou a muzikantskou tematiku, na některých z nich zachytil i naši kapelu. Vernisáž se koná zítra, tedy ve čtvrtek 28. listopadu od 18:00 hodin, a s Copem na ni zahrajeme unplugged. Připravujeme ještě náš koncert v plzeňské Měšťanské besedě. Koná se tradičně 30. prosince a našim hostem bude kapela Druhá tráva. A na příští rok spolu s Divadlem Pluto chystáme koncertní pořady s názvem Cop zpátky do Centrumu. Vracíme se na místo, které nás za komunistů vzalo pod svá křídla.

COP

- Kapela založená v Plzni v roce 1978 houslistou Bohoušem Chaloupkem
- V roce 1980 a 1981 Cop vyhrál Portu
- V roce 1983 Bohouš Chaloupek, Miroslav "Frigo" Zapletal a Honza Hanko emigrovali
- V roce 1986 Cop pod vedením Míši Leichta znovu nahazuje řemen a od té doby koncertuje
- První album kapela vydala v roce 1991 a na svém kontě už jich má rovných deset, poslední vydané CD je z roku 2011 a jmenuje se Padlej anděl
- V roce 1994 Cop vyprodal legendární pražskou Lucernu, z koncertu byla pořizena nahrávka Lucerna Live
- Anděla – žánrovou cenu Akademie populární hudby v oblasti folk a country – Cop získal v roce 2000
- Cop už dvanáct let hraje ve složení MÍŠA LEICHT – kytara, zpěv, JIRKA VOPAVAL – mandolína, housle, zpěv, ZDENĚK FÍK – baskytara, zpěv, MARTIN FRIDRICH – banjo, zpěv, PEPA MALINA – housle a PETR SLÁMA – dobro.

A řešíte doma muziku?

To ne, spíš provozní záležitosti okolo našich kapel a pouštíme si k tomu big beat. Myslím, že právě proto, že jsem celý léta poslouchal a hrál big beat, je muzika Copu trochu jiná. Ne že bychom do bluegrassu zařazovali rockové riffy. Nejde tolik o riffy, ale o tu energii, kterou v sobě big beat má.

A taky jste jako rocker potetovaný...

Už v roce 1990 mě tetoval v jednom bytě na Slovanech

Kapela Cop je na snímku z roku 1982 zachycena ve své první sestavě. Míša Leicht první zleva, zakladatel Bohouš Chaloupek stojí druhý zprava. Foto: archiv kapely

Začínáte jako muzikantský amatér, jak je to dnes?

Mě muzika od roku 1989 živí. Hraju s kapelou, vystupuju sám s kytarou, moderuju, dělám hudební dramaturgii na festivalech. Mám taky vlastní pořad na rádiu Samson – každé pondělí od 6 do 12 hod. startuju posluchače do nového týdne. V pořadu mám volnou ruku při výběru muziky, takže Samson je asi jediné country rádio, z kterého zní Krucipůsk nebo Frank Zappa. Prostě kovboj musí být všestranný. A taky mám bigbítovou kapelu Galerie, kde hrajeme s Viktorem Motlem a Petrem Baloghem. Vystupujeme po zábavách a hrajeme moje skladby s Viktorovými texty. A jsou to hodně staré skladby, které vznikly už před třiceti lety.

Vlastně i vaše žena Ilona Leichtová je muzikantka...

A taky dělá manažerku Copu, ale jinak je to zpěvačka a basistka a hraje v kapele Blue Gate. Ti natočili už dvě CD, vystupují na všech důležitých festivalech a sbírají ceny po hudebních soutěžích.

Bakča od Ěček. Od té doby tetování přibývají. Je pravda, že jsem na české country trochu divný zjev...

A motorky...

Já k nim tíhl odjakživa. Bylo mi patnáct, když sem přišel film Modrá Electra Glide. Od té doby jsem si všechny javy, které mi prošly rukama, předělával na choppery. Po revoluci jsem si pořídil japonskou motorku odněkud z Německa a pak spoustu dalších. A teď už pátým rokem "sedlám" Harleye, takže tenhle sen se mi splnil.

Co vás na motorkách přitahuje? Všichni vždycky mluví o svobodě a větru ve tváři...

Nevím, mně to přijde jako klíš. Svoboda je možná na kanoe nebo na kole. Na motorce musíš sakra poslouchat ten stroj, který držíš v rukou. Na něm je člověk zaválený úkoly a musí se hodně snažit, aby v tomhle provozu přežil. Prostě mám rád tuhle zábavu pro velké kluky, a tak jezdím na motorce nebo terénníku, sbírám zbraně a dělám muziku...

Současná podoba kapely Cop. Zleva: Petr Sláma, Martin Fridrich, Zdeněk Fík, Jirka Vopava, Míša Leicht a Pepa Malina. Foto: archiv kapely